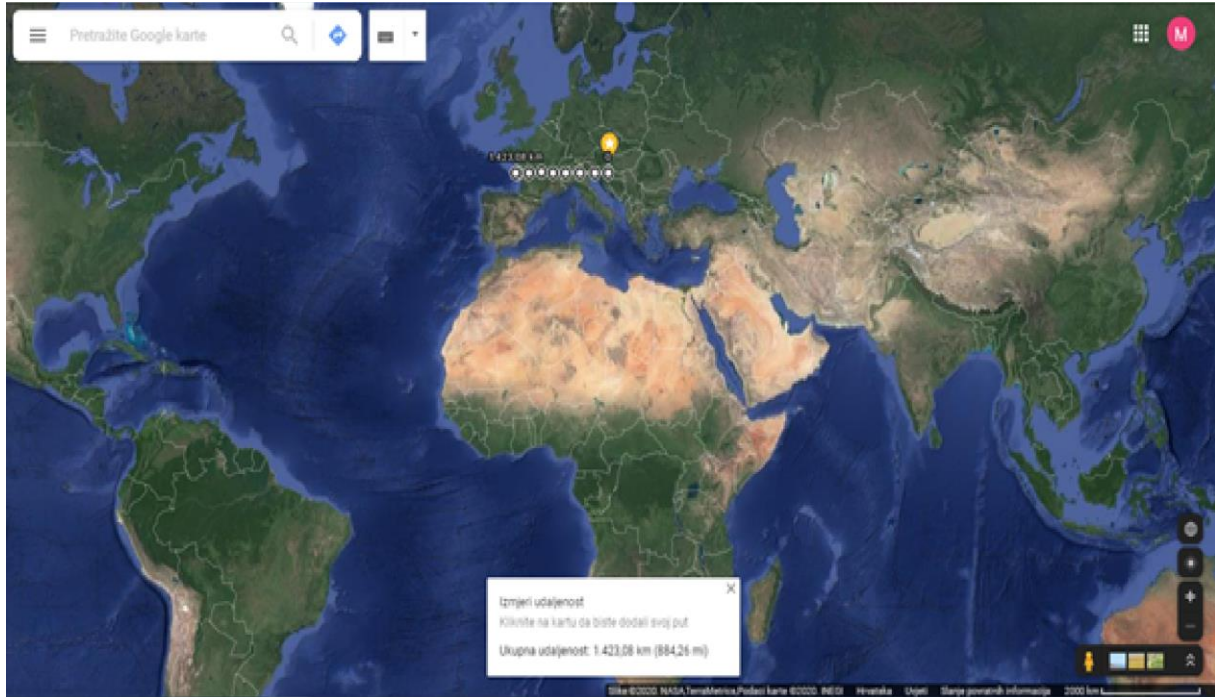




1.Dan - Četvrtak, 16.travnja 2020

Od doručka u Zagrebu do večere na Atlantskom oceanu (1423,1km)



Nakon desetak dana pripreme i planiranja puta, konačno je došao dan polaska. Planirali smo krenuti u 8h, ali smo malo kasnili jer su neki zaspali (među njima i ja), neki su zaboravili dokumente ili stvari, tako da smo krenuli oko 8:30h. Svježi i puni snage brzo smo svladavali kilometre, i prije nego smo se zagrijali našli smo se na hrvatsko-slovenskoj granici. Pozdravili smo se s našom prekrasnom Domovinom i nastavili put po Republici Sloveniji.

Slovenija je naša susjedna država koja ima malo više od dva milijuna stanovnika, i bogata je prirodnim ljepotama. Pratilo nas je lijepo, sunčano vrijeme, pa smo sa sjeverne strane mogli vidjeti Alpe, i najviši vrh Slovenije, Triglav. Kratko smo stali da se poslikamo i udahnemo svježi zrak. Brzo smo se kretali, tako da smo već prije ručka napustili Sloveniju i ušli u Republiku Italiju.

Napravili smo stanku za ručak i poslušali lokalnog vodiča, koji nas je ukratko upoznao s povijesti **Italije**. Italija je velika europska država koja ima 60 milijuna stanovnika, sastoji se od dvadeset regija, te ima razvijenu industriju, zimski i ljetni turizam, bogata je kulturom i umjetnošću. Unutar Italije nalaze se dvije male europske države, San Marino i Vatikan. U starom vijeku na području Italije bilo je sjedište velikog Rimskog Carstva koje je vladalo velikim dijelom Europe, dijelovima Afrike i Azije. Brzo se krećemo sjevernim dijelom Italije, s južne strane nalazi se velika nizina kojom protječe rijeka Po, najveća rijeka u Italiji, a sa sjeverne strane snijegom prekriveni vrhovi Alpa. Ogladnili smo hodajući, pa smo se počastili pizzom, lasanjama i tjesteninom, poznatim talijanskim specijalitetima. Punog želuca morali smo svladati najteži dio današnjeg puta, prelazak preko Alpa. Teško smo se uspinjali preko prijevoja i alpskih vrhova viših od 2500m, na kojima se snijeg i led zadržava tijekom cijele godine. Vedro je vrijeme, pa smo vidjeli i najviši vrh Alpa, Mont Blanc (4810m), i činilo nam se kao da ga možemo

OSNOVNA ŠKOLA PETRA PRERADOVIĆA
„ŠETNJA OKO ZEMLJE“



dotaknuti. U podnožju Mont Blanca nalazi se francuski skijaški centar Chamonix, poznat po tome što su tu održane I. Zimske olimpijske igre, 1924. godine.

Već smo u **Francuskoj**, državi od 62 milijuna stanovnika, poznatoj po književnosti, slikarstvu, glazbi, znanosti, Eiffelovom tornju, Parizu, Napoleonu, sirevima, vinima... Nakon teškog planinarenja po Alpama, ostatak današnjeg puta puno smo lakše prevalili. Najveći grad koji nam se našao na putu, bio je francuski grad Lyon, treći grad po veličini u Francuskoj. Nastavili smo šetnju nepreglednim vinogradima i livadama. Na jednoj livadi smo odmorili, pojeli užinu, i zabavljali se uz društvene igre i sportske aktivnosti. Ubrzo nakon odmora, nakon 1300km hodanja, netko je uzviknuo: „More, more!“. I stvarno, razveselio nas je pogled na Atlantski ocean. Otrčali smo do obale, ali voda je hladna, a valovi veliki, pa se nismo dugo zadržali. Nalazimo se na obali Biskajskog zaljeva, morskom zaljevu koji se pruža sve do sjevernog dijela Španjolske. Svi smo se zapitali, kako dalje. Sunce se lagano spuštalo prema oceanu, a po nas su došle replike brodova Santa Maria, Pinta i Niña (replika broda je brod koji je napravljen tako da izgleda isto kao što je izgledao original). S istim takvim brodovima Kristofor Kolumbo je isplovio prema zapadu 1492. godine, i došao je do obala Amerike, Novog svijeta za koji ljudi iz Europe tada još nisu znali. Rasporedili smo se tako da su učenici, roditelji i razrednici 1.-3. razreda plovili Santa Mariom, 4.-6. razreda Pintom, i 7. i 8. razreda Niňom. Brodovi su se kretali brzinom kojom smo mi hodali, a brodovima su upravljaliiskusni kapetani. Spuštala se noć, i nakon prijeđenih 1423,1km, usidrili smo se, večerali na brodu, i utonuli u san.